

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd homo no[n] sit nimis deiectus, qua[n]do in aliquos labitur defectus.
lviii

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

3. Domine Iesu, quia arcta est vita tua & mundo despecta, dona mihi te cum mundi despectu imitari. Non enim maior est seruus Domino suo, nec discipulus supra magistrum. Exerceatur seruus tuus in vita tua, quia ibi est salus mea, & sanctitas vera. Quicquid extra eam lego vel audio, non me recreat nec delectat plenè.

Matt. 7.

Luca 6.

4. Fili, quia hæc scis, & legisti omnia; beatus eris, si feceris ea. Qui habet mandata mea, & seruat ea, ipse est, qui diligit me. Et ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum; & faciam eum cōfedere mecum in regno Patris mei. Domine Iesu, sicut dixisti & promissisti, sic utique fiat, & mihi promereri contingat. Suscepi suscepi de manu tua crucem, portabo & portabo eam vsque ad mortem, sicut imposuisti mihi. Verè vita boni monachi crux est, sed dux paradisi. Inceptum est, retro abire nō licet, nec relinque-
re oportet.

Ioan. 14.

5. Eia fratres, pergamus simul, Iesus erit nobiscum. Propter Iesum suscepimus hanc crucem; propter Iesum perseueremus in cruce. Erit adiutor noster, qui est dux noster & præcessor. En, rex noster ingreditur ante nos, qui pugnabit pro nobis. Sequamur viriliter, nemo metuat terrores; simus parati mori fortiter in bello, nec inferamus crimen gloriæ nostræ, ut fugiamus à cruce.

CAPVT LVII.

Quid homo non sit nimis deiectus, quando in aliquos labitur defectus.

1. **F**ili, magis placent mihi patientia & humilitas in aduersis, quàm multa consolatio & deuotio in prosperis. Ut quid te contristat, paruum factum contra te dictum? Si amplius fuisset, commoueri non debuisses. Sed nunc permitte transire: Non est primum, nec nouum, nec vltimum erit, si diu vixeris. Satis virilis es, quamdiu nil obuiat aduersi: Bene etiam consulis, & alios nosti roborare verbis, sed cùm ad ianuam tuam venit repentina tribulatio, deficis consilio & robore. Attende magnam fragilitatem tuam, quam sæpius experiris in modicis obiectis. Tamen pro salute tua ista sunt, cùm hæc & similia contingunt.

2. Pone, ut melius nosti ex corde; & si te tetigit, non tamen deiiciat, nec diu implicet. Ad minus sustine patienter, si non potes gaudenter. Etiam si minus libenter audis & indignationem sentis, reprime te, nec patiaris aliquid inordinatum ex ore tuo exire, vnde paruuli scandalizētur. Citò conquiescet commotio excitata, & dolor internus reuertente dulcorabitur gratia. Adhuc ui-
uo ego (dicit Dominus) iuuare te paratus, & solito amplius consolari, si confisus fueris mihi, & deuotè inuocaueris.

Isaia 49.

3. Anī-

416 DE IMITATIONE CHRISTI

3. Anima quior esto, & ad maiorem sustentiam accingere. Non est totum frustratum, si te sapius percipis tribulatum vel grauer tentatum. Homo es, & non Deus; caro es, non angelus. Quomodo tu posses semper in eodem statu virtutis permanere, quando hoc defuit angelo in caelo, & primo homini in paradiso? Ego sum, qui moerentes erigo sospitate; & suam cognoscentes infirmitatem, ad meam proueho diuinitatem.

4. Domine, benedictum sit verbum tuum, dulce super mel & fauum ori meo. Quid facerem in tantis tribulationibus & angustiis meis, nisi me confortares tuis sanctis sermonibus? Dummodo tandem ad portum salutis perueniam, quid cura est, quae & quanta passus fuero? Da finem bonum, da felicem ex hoc mundo transitum. Memento mei Deus meus, & dirige me recto itinere in regnum tuum. Amen.

CAPVT LVIII.

De altioribus rebus & occultis iudicijs Dei non scrutandis.

1. **F**lli, caueas disputare de altis materijs, & de occultis Dei iudicijs, cur iste sic relinquitur, & ille ad tantam gratiam assumitur: cur etiam iste tantum affligitur, & ille tam eximie exaltatur. Ista omnem humanam facultatem excedunt, nec ad inuestigandum iudicium diuinum vlla ratio praeualeret vel disputatio. Quando ergo haec tibi suggerit inimicus, vel etiam quidam curiosi inquirunt homines, responde illud Prophetae: *Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.* Et illud: *Iudicia Domini vera, inuestigata in semetipsa.* Iudicia mea metuenda sunt, non discutenda, quia humano intellectui sunt incomprehensibilia.

Ibid.
Psal. 13.

2. Noli etiam inquirere, nec disputare de meritis sanctorum, quis alio sit sanctior, aut quis maior fuerit in regno caelorum. Talia generant sepe lites & contentiones inutiles, nutriunt quoque superbiam & vanam gloriam. Vnde oriuntur inuidiae & dissensiones, dum iste illum sanctum, & alius alium conatur superbe preferre. Talia autem velle scire & inuestigare, nullum fructum afferunt, sed magis sanctis displicent. Quia non sum Deus dissensionis, sed pacis, quae pax magis in humilitate vera, quam in propria exaltatione consistit.

2. Tim. 2.

3. Quidam zelo dilectionis trahuntur ad hos vel ad illos ampliori affectu, sed humano potius quam diuino. Ego sum, qui cunctos condidi sanctos; ego donavi gratiam; ego praestiti gloriam. Ego noni singulorum merita; ego praeueni eos in benedictionibus dulcedinis meae. Ego praesciui dilectos ante secula; ego eos elegi de mundo, non ipsi me praelegerunt. Ego vocavi per gratiam,

Isa. 45.